

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Látogatás a föld alatt
Szent Anna évszázados halottainál*

Forrás: *Magyarország*

Bp
(Hely)

1924. 1. 14
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

726.5

Hely

Szt. Anna templom

Idő

1773 / 1924

Személy

Látogatás a föld alatt, Szent Anna évszázados halottainál

Kiürítik a felsővizivárosi plébániatemplom kriptáját

(A Magyarországi tudósítójától.) Modern bérpaloták és ittfelejtett vizivárosi öreg kopott házikók szomszédságában áll a budai Dunapart mellett Batthyány, ezelőtt Bomba téren, a régi barokk stílusú, két tornyú Szent Anna plébániatemplom, amely egyik legérdekesebb épülete a Vizivárosnak. A templom hajója alatt terül el a kriptá, ahová egy évszázadon át temetkeztek régi szokás szerint egyháziak és világiak. A kriptát minden évben előnti a talajvíz, azért ki kell üríteni.

Meglátogattuk

Molnár László dr., pápai kamarást, a felsőviziváros plébánosát,

aki a templomra vonatkozólag a következőket mondotta:

— A Szent Anna templom alapköveit 1740-ben rakták le. Hat évvel később 1746-ban készült el. A benedikálás is akkor történt meg. A főoltárt azonban csak 1756-ban állították fel Zichy Erzsébet grófnő áldozatkészségéből. A templom alatt lévő kriptában igen sok egyházi és világi személy van eltemetve.

Utolsójára 1833-ban temették a kriptába,

amikor Szojkovics Ferenc esperes-plébánost helyezték ott örök nyugalomra. A kriptát minden tavasszal előnti az áradás és a sírüregekből sokszor ki is mossa a porladó csontokat. A kriptá állandó nedvessége már a templom falainak épségét is veszélyezteti, ezért ki kell üríteni a sírokat. A kiüri-

tés után az egész kriptát alaposöveztetjük. Tervbe van véve az is, hogy a fűtőkészülékét is lent fogjuk elhelyezni és a templom fűtése is onnan alulról fog történni.

A plébános kérésünkre vezetőül a sekrestyést adta mellénk, akinek kalauzolásával le szálltunk a kriptába.

Elrozsodott, vaspántos ajtón lépünk keresztül, a küszöbön túl erősen meredek lépcső vezet le az emelet mélységű földalatti terembe. Nyirkos, hideg levegő csapódik az arcunkba. A gyertyák fényének imbolygása gigászi árnyékokat rajzol a nedves csillogású falakra, az ívelő boltozatra.

A vastos falak elzárnak minden színt. A templom hosszúságának megfelelő földalatti folyosó húzódik el előttünk. A végén jobbra-balra egy-egy keresztfolyosó nyílik. Négy hatalmas pillér a négy sarokban, ezek támasztják alá a templom hajóját. A folyosó falában jobbról és balról vannak két-három sorban egymás felett a koporsó-fülkék, a »loculus«-ok

Mindegyik befalazott fülkén valaha, márványtábla jelezte a halott nevét, de ezeknek túlnyomó részét már kimosta a víz. Az idők folyamán meg is koptak a táblák, a nevek, számok, a német és latin feliratok nehezen betűzhetők ki a gyertyaláng mellett.

Hozzávetőlegesen 200—300 halott lehet itt eltemetve.

A fülkék egy része már ki van bontva. A keskeny résen át beláthatunk az üregbe, amelyben barna csontok, foszladozó ruhaszövetek porladnak.

Az egyik fülkében szabályosan elnyúlva fekszik teljes épségben egy csontváz.

Sírfelirata ezt mondja: *Hier ruhet der wohl Edl. geborne Franz Xav. v. Jakisch k. k. emeritirter Artillerie-Oberlieutenant, gestorben im 67-ten Jahre seines Ruhmvollen alters den 21-ten januarii anno 1807. — 67 éves nyugalmozott főhadnagy. — Az egyik loculusban három-négy koponya és más egyéb csont hever össze-vissza dobálva. Közvetlen emellett Matheus Moselbeck polgári sarkantyúkészítő alusza örök álmát; az üreg végében valami csillogó ékszer villog, ragyog elevenen, színesen, ellentétben a környező zord, fekete világgal.*

A kriptá feljáratánál megboltozott valámben és tompa zuhanással gurult a sarokba egy bambán vigyorgó koponya. Egy ismeretlen emberé, akiről csak annyit tudok, hogy élt és meghalt. Sietve lépdeltünk fölfelé az elmulás világából. Öreg este lett, mire felértünk, mély lélegzetet vettünk, szédülten a fojtó, nehéz kriptá-levegőtől.